

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 26. svibnja 2004.

Radosna i nadom ispunjena zahvala Bogu

Kateheza br. 21: Radosna i nadom ispunjena zahvala Bogu zbog primljenoga spasenja
Uvodno čitanje: Hvalospjev (Otk 11,17b-18; 12,10b-12a) Božji sud Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože, Svevladaru, / koji jesi i koji bijaše, / zato što si uzeo u ruke moć svoju veliku i zakraljio se! / Gnjeviše se narodi, ali dođe srdžba tvoja / i čas da se sudi mrtvima / i naplata dade slugama tvojim prorocima i svetima / i svima koji se boje imena tvoga, malima i velikima. / Sada nastaje spasenje i snaga / i kraljevstvo Boga našega / i vlast Pomazanika njegova! / Jer zbačen je tužitelj braće naše / koji ih dan i noć optuživaše pred Bogom našim. / Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom / i riječju svoga svjedočanstva: / nisu ljubili života svoga - sve do smrti. / Zato, veselite se, nebesa / i svi nebesnici!

1. Hvalospjev što smo ga sada upravili "Gospodinu, Bogu, Svevladaru", a pred nas ga stavlja bogoslužje Večernje, plod je izbora nekoliko redaka iz 11. i 12. poglavlja Knjige Otkrivenja. Zaječala je već posljednja od sedam trubi koje odjekuju u ovoj knjizi borbe i nade. I sada, evo, dvadeset i četiri starješine s nebeskoga dvora, koji predstavljaju sve pravednike Staroga i Novoga zavjeta (usp. Otk 4,4; 11,16), započinju hvalospjev koji je možda već bio u upotrebi na liturgijskim sastancima prve Crkve. Oni se klanjaju Bogu, vladaru svijeta i povijesti, koji je već spreman da uspostavi kraljevstvo pravde, ljubavi i istine. U toj se molitvi osjećaju kucaji srдца pravednika koji s nadom iščekuju Gospodinov dolazak, da on rasvijetli ljudsku stvarnost, često uronjenu u sjene grijeha, nepravde, laži i nasilja.

2. Pjesan što ga započinju dvadeset i četiri starješine oblikuje se podsjećanjem na dva Psalma: Psalm 2, koji je mesijanska pjesma (usp. 2,1-5), i Psalm 99, koji proslavlja božansko kraljevanje

(usp. 99,1). Na taj se način postiže cilj uzvišenja pravednoga i odlučujućeg suda, kojega se Gospodin sprema izvršiti nad čitavom ljudskom povijesti. Dva su vida toga blagotvornoga zahvata, kao što su i dvije crte koje određuju Božji lik. On jest sudac, ali je i spasitelj; osuđuje zlo, ali nagrađuje vjernost; on jest pravda, ali je ponajprije ljubav. Znakovit je identitet pravednika, koji su sada spašeni u Kraljevstvu Božjem. Oni su podijeljeni u tri skupine "sluga" Gospodinovih, i to skupinu proroka, skupinu svetih i skupinu onih koji se boje njegova imena (usp. Otk 11,18). To je neka vrsta duhovnoga portreta Božjega naroda, u odnosu na darove primljene kod krštenja i procvjetale kroz život vjere i ljubavi. Radi se o vrsti života koja se ostvaruje u malima i u velikima (usp. 19,5).

3. Naš hvalospjev, kako je već rečeno, sastavljen je upotrebom i redaka iz 12. poglavlja, koji se odnose na jednu velebnu i slavnu sliku iz Otkrivenja. U njoj se sukobljuju žena koja je rodila Mesiju i zmaj zloće i nasilja. U tom dvoboju između dobra i zla, između Crkve i Sotone, iznenada odjekne nebeski glas koji naviješta poraz "tužitelja" (usp. 12,10). To ime prijevod je hebrejske riječi Satan, a nadjenuto je liku koji je, prema Knjizi o Jobu, član Božjega nebeskog dvora, u kojem ima ulogu Državnoga tužiteljstva (usp. Job 1,9-11; 2,4-5; Zah 3,1). On je "tužitelj braće naše koji ih dan i noć optuživaše pred Bogom našim" stavljajući u sumnju iskrenost vjere pravednika. Sada je, pak, sotonskom zčaju naređeno da umukne, a u korijenu je njegova poraza "krv Jaganjčeva" (Otk 12,11), muka i smrt Krista otkupitelja. Njegovoj pobjedi pridruženo je mučeničko svjedočanstvo kršćana. Riječ je ovdje o jednom uskom dioništvu na otkupiteljskom djelu Jaganjčevu vjernika koji se nisu ustezali prezreti "život svoj - sve do smrti" (Otk 12,11). Misao leti prema Kristovim riječima: "Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni" (Iv 12,25).

4. Nebeski solist koji je započeo hvalospjev zaključuje ga pozivom upućenom čitavome anđeoskom koru da se pridruži pjesni radosti s primljenoga spasenja (usp. Otk 12,12). I mi se pridružujemo tome glasu svojom svečanom zahvalom, punom nade, premda posred kušnji koje označuju naš put prema proslavi. Činimo to slušajući riječi što ih je mučenik Polikarp uputio "Gospodinu, Bogu, Svevladaru" kad je već bio vezan i spreman za lomaču: "Gospodine, Bože, Svevladaru, Oče ljubljenoga Sina tvoga Isusa Krista..., budi blagoslovljen jer si me našao dostojnoga da ovoga dana i ovoga časa zauzmem mjesto u vrsti mučenika, u kaležu tvoga Krista za usrksnuće duše i tijela na život vječni u neraspadljivosti Duha Svetoga. Bio ja danas među njima pred tebe primljen kao pretila i ugodna žrtva, onako kako si ti, Bože istiniti kome je svaka laž strana, unaprijed odredio i objavio i izvršio. Iznad svega te stoga hvalim, blagoslivljam i slavim po tvome vječnom i nebeskom Velikom Svećeniku i ljubljenome Sinu Isusu Kristu, po kome neka je slava tebi skupa s njime i s Duhom Svetim, sada i u buduće vijeke. Amen" (Atti e passioni dei martiri, Milano 1987, str. 23).